

De kijkdoos

‘Wat hebben jullie deze morgen van het Bijbelverhaal geleerd?’ vraagt juf Geeke. Een paar vingers schieten de lucht in. ‘Dat we moeten proberen ook aan andere mensen over de Heere te vertellen.’ ‘Precies,’ zegt de juf. ‘Wij moeten zorgen dat andere mensen jaloers op ons worden, omdat wij God dienen. Maar dat is best wel moeilijk. Want je kunt niet altijd tegen iedereen over de Heere vertellen. Daarom krijgen jullie huiswerk mee voor morgen. Vanavond voordat je gaat slapen, moet je goed nadenken hoe jij je buurmeisje of buurjongen die niet naar de kerk gaat, nieuwsgierig kan maken naar de Bijbel en de Heere.’

Renske en René lopen na schooltijd naar huis. Renske is stil, ze denkt na. ‘Weet je, René,’ zegt ze tegen haar broer, ‘ik zou best andere mensen over de Heere willen vertellen, maar ik weet niet hoe.’ Na een tijdje zegt René: ‘Ik denk dat ik een goed idee heb!’

‘Wat dan? Vertel op!’

‘Ja, even wachten... ik moet er over nadenken... die doos van m’n nieuwe schoenen staat vast nog ergens onder m’n bed... en dan iets van de Bijbel erin...’

‘René, wat loopt je nou te mompelen!’ roept Renske uit. ‘Een doos, onder je bed, de Bijbel... o, wacht eens even! Ik weet wat jij hebt bedacht!’

‘O ja? Wat dan?’

Ze kijkt haar broer lachend aan. ‘Een kijkdoos over de Bijbel!’

René knikt. ‘Ja, en dan gaan we daarmee bij de supermarkt staan en dan mogen de mensen erin kijken. En dan kunnen we gelijk vertellen over wat ze zien.’

‘Supergoed idee van jou!’

Thuis rennen ze gelijk naar boven. Onder Renés bed vinden ze inderdaad een grote schoendoos.

‘Wat maken we erin?’ zegt René. ‘Iets over de ark van Noach?’

‘Kunnen we niet beter iets over de Heere Jezus doen? Wacht, ik haal de kinderbijbel, daar staan mooie platen in die we kunnen overtrekken.’

Al snel is Renske weer terug. Ze bladeren een tijdje in de kinderbijbel.

‘Ik weet wat,’ zegt Renske. Ze wijst in de doos. ‘Hier maken we de stal van Bethlehem, met daarnaast een vuurtje met herders en schapen. In het midden maken we een bult met een kruis erop, dat is Golgotha. En helemaal aan de andere kant maken we een grot met een ronde steen ernaast. Dan hebben we Kerstfeest, Goede Vrijdag en Pasen.’

‘Ja, en dan schrijf ik op de achterwand van de doos: Hij is waarlijk opgestaan!’ zegt René enthousiast. De rest van de middag zijn ze druk bezig met knutselen. Moeder steekt haar hoofd om het hoekje van de deur, maar Renske doet snel de deur dicht. ‘U mag het pas zien als het af is mam!’

Aan het einde van de middag gaan ze naar de supermarkt. ‘Gratis kijkdoos kijken!’ heeft René op een papier geschreven. Een oude man stopt. Renske geeft hem de doos. ‘Wat prachtig gemaakt!’ zegt hij. Maar voordat Renske er iets over kan vertellen, geeft hij de doos terug en loopt hij de winkel in. Een paar kinderen willen ook kijken. ‘Gaat dit over God of zo?’ vraagt een jongen. René legt het een beetje uit. Daarna kijkt er een mevrouw, maar die doet opeens heel boos als ze ziet waarover het gaat. ‘Godsdienst is allemaal onzin!’ zegt ze hard. Dan komt er een bruine meneer. Hij kijkt heel lang in de doos. Renske vertelt over de Heere Jezus, dat Hij is gekomen om mensen te redden. Als de man de doos teruggeeft, legt hij zijn hand even op haar schouder. ‘Dank jullie wel dat ik dit mocht zien...’ zegt hij zacht. In zijn ogen glinstert een traan. Dan draait hij zich om en loopt terug naar zijn auto. Renske en René kijken elkaar verbaasd aan. Want aan de arm van de man hangen twee grote lege boodschappentassen.